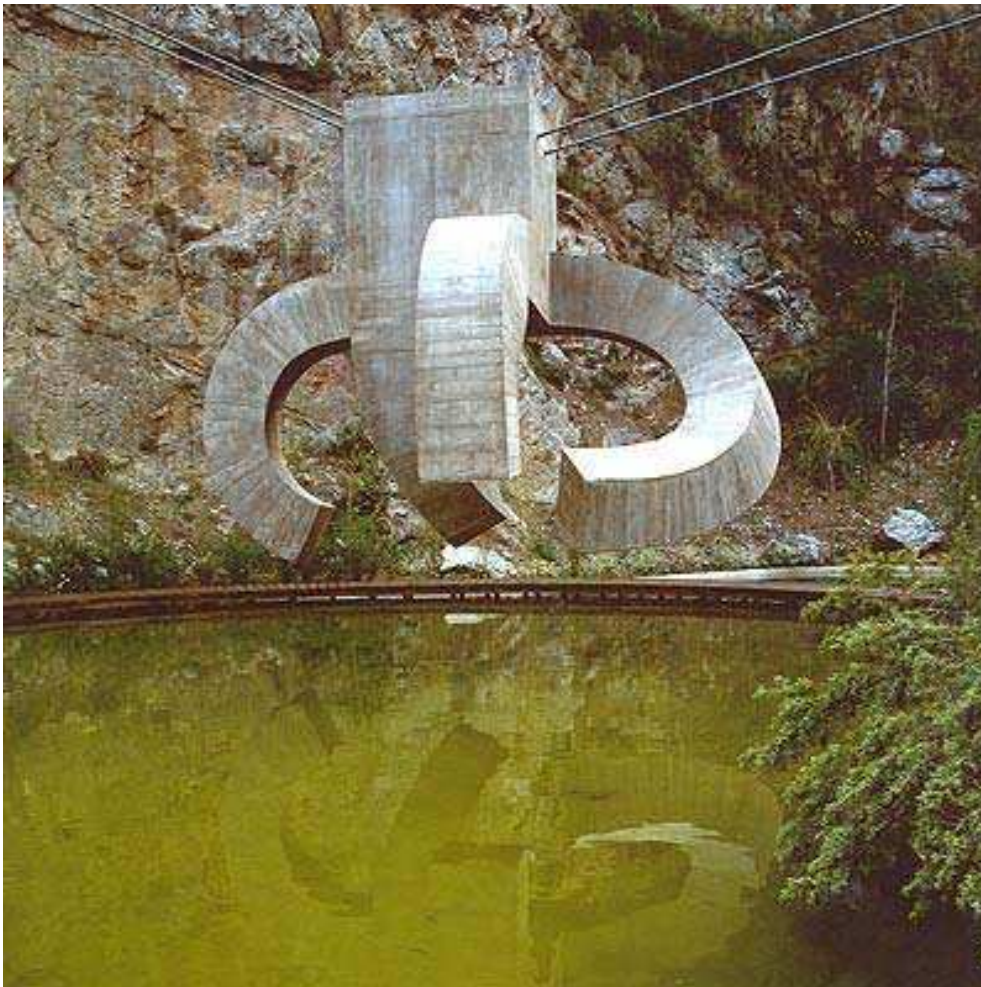

46.- E. Chillida: Elogi de l'aigua.

1. Catalogació

Títol: Elogi de l'aigua.

Autor: Eduardo Chillida (Sant Sebastià, 1924 – íd. 2002)-

Cronologia: 1987. **Localització:** Parc de la Creueta del Coll a Barcelona.

Estil: art abstracte.

Tècnica: encofrat. **Mètode:** motlle de fusta o de planxes de metall. **Material:** formigó i acer.

Formes: grup.

Tipologia: escultura exempta.

Cromatisme: monòcroma. **Dimensions:** gran format, monumental (54 tones suspeses a l'aire).

Tema: al·legòric.

2. Anàlisi formal

Composició: Elogi a l'aigua es compon d'una descomunal estructura de formigó de 54 tones suspesa en l'aire i subjecta mitjançant uns potents cables d'acer que aprofiten les fermes parets d'una pedrera, que l'acull com si fos un àbsis. Sota, a uns 80 cm, un **estany** artificial amb el qual interaccionen les quatre **urpes** que dibuixen els apèndixs que sobresurten del cos central, i que convergeixen en un mateix **punt** intern, on sembla congregar-se tota la força expressiva de l'escultura.

D'aquesta manera, Chillida aconsegueix que el **material**, en la seva intrínseca limitació física, es manifesti molt més enllà a l'espai amb unes formes lliures i espontànies, que tradueixen en termes visuals unes preocupacions metafísiques de l'escultor.

En la seva audàcia escultòrica, Chillida aconsegueix que apareguin en escena dos nous protagonistes: la **gravetat** i l'**aire**. La primera present en la capacitat de l'artista a aconseguir que una estructura tan pesada sembli lleugera, levitant en el no-res, a més a més gran, va desafiar de totes les lleis físiques. Quant a l'aire, la seva presència no només es limita a embolicar l'espai de l'escultura, sinó que, d'alguna manera, és convertit per l'artista en un material més, sense el qual no seria possible la total comprensió de l'obra. Conseqüentment, l'escultura presenta també un clar agermanament amb la naturalesa que l'envolta i els seus elements.

La textura semirugosa del formigó condiona la incidència de la llum. Visualment, gràcies a les característiques orogràfiques de l'**entorn** que l'aixopluga, la seva bellesa i espectacularitat pot apreciar-se des de diferents punts de vista i nivells.

- **Ritme:** escultura dinàmica, moviment ofert per les formes corbes, al desenvolupar-se en l'espai.

- **Temps:** representa la lluita latent de la matèria contra el pes i la gravetat.

Estil: abstracte (no figuratiu), però també molt personal.

- Tradició artesanal basca (ferro) i de caràcter autodidacta.

- Treballa materials diversos (ferro, fusta, formigó, pedra o alabastre), adaptant-se amb gran mestria a les qualitats de cada un.

- Perfecta adequació de les seves escultures a l'entorn, tant natural com urbà (nombrosos encàrrecs com a creador de l'escultura monumental urbana moderna).

- Valorar l'espai com l'element principal de l'escultura.

- Recorda al caràcter màgic i fins i tot ritual dels monuments prehistòrics.

- **Autor:** Eduardo Chillida és considerat un dels millors escultors contemporanis. L'artista basc va treballar la seva obra abstracta i molt personal tant en ferro,

com en fusta, formigó, pedra o alabastre, adaptant-se amb gran mestria a les particularitats de cada material. La perfecta adequació de les seves escultures a l'entorn, tant natural com urbà, li va valer la realització de nombroses obres monumentals per a ciutats de tot el món. A part, bona part de la seva obra pot admirar-se a casa seva -museu Chillida-Leku- a Hernani.

- **Models i influències posteriors.** Forjat en la tradició artesanal basca i de caràcter autodidacta, Chillida utilitza en la seva obra els materials i les tècniques pròpies de la seva terra, com la forja i el ferro, ja des dels seus primers treballs. D'altra banda, la seva breu etapa com a porter de futbol i el seu va passar per la universitat d'arquitectura li van fer valorar **l'espai** com l'element principal de l'escultura.

Considerat el creador de l'escultura urbana, la profunda relació que aconsegueix entre Art i Naturalesa, i que recorda al caràcter màgic i fins a ritual dels monuments prehistòrics, marca un concepte contemporani d'escultura en el qual es pot percebre la història de l'home des del principi fins als nostres dies.

:

3. Interpretació

Contingut i significat: suspesa en l'aire, els quatre braços que componen la seva gegantina morfologia recorden els dits d'una mà en la seva intenció de tancar-se per poder atrapar el buit o l'aire que els envolta. Una idea de relació entre entorn i escultura similar formalment al que també desprenen les tres pinces que conformen la seva escultura més coneguda, *El peine de los vientos*, i que, igualment, a nivell conceptual, és un dels objectius principals de la seva obra.

D'altra banda, el reflex de l'escultura a l'aigua duplica la seva existència, alguna cosa que el propi artista ha relacionat amb el famós mite grec de **Narcís**, aquell jove de gran bellesa, al qual el desig de possessió a si mateix li va portar a ofegar-se en un llac.

- *Encàrrec i recepció:* aquesta obra va sorgir en resposta a una invitació de l'ajuntament de Barcelona –sent Oriol Bohigas responsable d'urbanisme- per que l'escultor basc realitzés una obra per a la ciutat.

Funció: la seva funció és decorativa, lúdica i il·lustrativa de la forma en què treballa l'escultura E. Chillida.

Explicacions: Barcelona 1992.

Conclusions: